

українського суспільства в цілому, необхідна оновлена модель шкільного спорту та вибудова змісту занять з фізичної культури на засадах партнерства заради посилення соціальної згуртованості.

Список використаних джерел

1. Активні школи. Посібник для вчителів: як залучити дітей до активності? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.unicef.org/ukraine/ukr/> (дата перегляду 01.06.2017). – Назва з екрана.
2. Глобальні цілі сталого розвитку 2030 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.globalgoals.org> (дата перегляду 03.06.2017). – Назва з екрана.
3. Захист дітей від насильства у спорті : огляд прикладів з розвинених країн // Центр досліджень Innocenti [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.unicef-irc.org/publications/> (дата перегляду 10.06.2017).– Назва з екрана.
4. Концепція нової української школи [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://qoo.by/2gdr> (дата перегляду 16.05.2017).– Назва з екрана.
5. Конс М. Навчання через гру. Ранній розвиток дитини на основі спорту та гри : посібник для практичних працівників / Маліка Конс, Даніель Маттер; за сприяння Рейналди Різебос. – Швейцарська академія розвитку, 2015. – 69 с.
6. Мерцалова Т. Насиліе в школе: что противопоставить жестокости и агрессии? / Т. Мерцалова // Директор школы. – 2000. – № 3. – С. 25-32.
7. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (дата перегляду 16.05.2017). – Назва з екрана.
8. Стратегічна основа ЮНІСЕФ щодо спорту для розвитку // United Nations Children's Fund (UNICEF) Civil Society Partnerships / пер. з англ.; Programmes 3 United Nations Plaza, May 2011. – New York, 2017. – 26 с.

УДК 37.091.12:005.963(73)

Іваніга О. В.,

старший викладач,

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

Кузьміна В. С.,

старший викладач,

Харківський національний університет ім. В. Каразіна

МОДЕЛІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ОСВІТЯН В США

Відомо, що від спроможності викладача зацікавити здобувачів освіти, доступно пояснити навчальний матеріал, знайти індивідуальний підхід до кожного з них залежить рівень освіти майбутніх фахівців. Саме тому підвищенню кваліфікації як вчителів середньої школи, так і викладачів закладів вищої освіти приділяється значна увага, постійно проводяться дослідження щодо можливих шляхів удосконалення підходів до професійного розвитку освітян. Одним з ефективних шляхів покращення вітчизняної системи підвищення кваліфікації вважаємо вивчення досвіду інших країн, зокрема США.

Проаналізувавши наукову літературу з цього питання, можна зробити висновок, що система підвищення кваліфікації вчителів та викладачів США базується на принципах: безперервності післядипломної освіти та

відповідності програмного матеріалу рівню та потребам окремого педагога; практичного підходу; постійної співпраці та обміну досвідом між колегами, під час якого педагогами створюються нові методичні матеріали та оцінюється ефективність курсу підвищення кваліфікації [1].

Цікавим є те, що у США не існує єдиного підходу та вимог до підвищення кваліфікації. Педагоги можуть обрати один зі шляхів, який найбільш відповідає траєкторії їх особистого розвитку: традиційні курси з підвищення кваліфікації; післядипломна освіта за допомогою інформаційних технологій; самоосвіта.

Зазначимо, що традиційні курси підвищення кваліфікації освітян США суттєво не відрізняються від вітчизняної моделі. Як правило, педагоги беруть участь у низці семінарів, майстер-класів або відвідують відкриті заняття, протягом яких досвідчені ментори ознайомлюють педагогів із новими концепціями та підходами до викладання окремих навчальних дисциплін. До переваг такої моделі підвищення кваліфікації можна віднести: демонстрацію нових ідей щодо викладання навчальної дисципліни; розповсюдження знань та рекомендацій щодо методики викладання серед вчителів та викладачів штату або регіону; надання педагогам навичок роботи з комп'ютером та спеціальними програмами, які сприяють підвищенню їхньої кваліфікації; підготовку висококваліфікованих коучерів, які надалі працюють з вчителями та викладачами у напрямку підвищення їх кваліфікації [2].

Разом із тим, характерною особливістю традиційної моделі підвищення кваліфікації вчителів США є розподіл педагогів на групи, який відрізняється від вітчизняної системи підвищення кваліфікації (особливо це стосується вітчизняної системи підвищення кваліфікації вчителів закладів середньої освіти). Зокрема, у США існують різні групи як для вчителів-початківців, так і для більш досвідчених педагогів, що є цілком логічним. Питання, які виникають у молодих фахівців, значно відрізняються від інтересів їх колег, які вже довгий час працюють у цій сфері. Наприклад, на базі Нового учительського центру під час роботи з педагогами-початківцями велика увага приділяється формуванню у молодих спеціалістів умінь та навичок, необхідних для подальшої професійної діяльності, їх ознайомленню з фасилітуючими методиками викладання, наданню інструкцій та рекомендацій щодо здійснення контролю за діяльністю учнів, аналізу їх роботи. Робота з досвідченими педагогами концентрується на вивченні психології поведінки особистості, обговоренні шляхів адаптації до професійної діяльності та можливих шляхів запобігання професійному вигоранню [3].

Підвищення кваліфікації педагогів за допомогою інформаційних технологій є також дуже популярним у США. Якщо раніше цей шлях обирали здебільше вчителі середніх закладів освіти, які знаходилися далеко від освітніх центрів, то на даному етапі все більше педагогів обирають таку модель підвищення кваліфікації тому, що він має низку суттєвих переваг: можливість проходження курсу на робочому місці;

професійне спілкування з колегами інших штатів країни у режимі он-лайн, що дозволяє обмінюватися досвідом роботи та методичними напрацюваннями; надання вчителям знань, умінь та навичок щодо використання новітніх технологій на заняттях; індивідуальний підхід та гнучкий графік проходження курсів [2].

Для функціонування цієї моделі підвищення кваліфікації відділами освіти шкільних округів, університетами, спеціальними фондами та професійними організаціями розробляються спеціальні подкасти, веб-семінари, онлайн курси і мультимедійні програми, які і забезпечують професійний розвиток.

Цікавим є те, що у США за підвищення кваліфікації зараховується й самоосвіта вчителів та викладачів, якщо ними розроблено оригінальні методичні рекомендації та вправи з курсу, що вони викладають, та доведено їх ефективність. Ці матеріали завантажуються на спеціальні сайти або на власну сторінку в Інтернеті, що сприяє розповсюдженню нових підходів до викладання навчальних дисциплін та обговоренню їх дієвості на практиці [4].

Отже, різні моделі підвищення кваліфікації сприяють індивідуальному та професійному розвитку педагогів, дозволяючи їм обрати найцікавіший для них варіант. Вважаємо, що більш активне впровадження альтернативних моделей підвищення кваліфікації в Україні також сприяла б інтенсифікації та диверсифікації післядипломної освіти педагогів.

Список використаних джерел

1. Guinsburg M. Teacher Professional Development / M. Guinsburg. – Washington : USAID, 2008. – 24 p. (5)
2. Hooker M. Models and Best Practices in Teacher Professional Development/ M. Hooker [electronic resource] – Режим доступу : http://www.gesci.org/old/files/docman/Teacher_Professional_Development_Models.pdf. – [accessed 18 September 2013]. (6)
3. Induction Program Development [electronic resources] : the site of New Teacher Center : San Jose. – Режим доступу : <https://newteachercenter.org/our-approach/> (7)
4. Lock J. A New Image: Online Communities to Facilitate Teacher Professional Development / J. Lock // Journal of Technology and Teacher Education. – Volume 14. – Issue: 4. – 2006. – P. 663– 678 (8)

УДК 37.091.12:005.963(480)

DOI 10.36074/d-oblippo.conf-10.12.2020-02

Малєєва О. В.,

*канд. психол. наук, доцент кафедри психології
та розвитку особистості Донецького ОБЛІППО
ORCID iD <https://orcid.org/0000-0001-6871-4948>*

ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ФІНЛЯНДІЇ

Реформи української системи освіти відбуваються в контексті глобальних змін і ведуть до становлення суспільства, ключовою